

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 2 września 2005 r. dotycząca odmowy udostępnienia Skarżącemu danych osobowych pozwanych w sprawach zakończonych lub będących w toku postępowania przed Sądem Rejonowym.

Warszawa, dnia 2 września 2005 r.

GI-DEC-DS-281/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie odmowy udostępnienia przez Prezesa Sądu Rejonowego (...), Panu X, danych osobowych zawartych w aktach spraw zakończonych lub będących w toku postępowania przed Sądem Rejonowym (...),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło odwołanie Pana X (zwanego dalej Skarżącym) od decyzji Prezesa Sądu Rejonowego (...) z dnia 10 maja 2005 r. wydanej w sprawie o sygn. akt Prez. Adm. 008-15/05 w przedmiocie odmowy udostępnienia Skarżącemu danych osobowych pozwanych w sprawach zakończonych lub będących w toku postępowania przed Sądem Rejonowym (...).

Z dokumentów załączonych do przedmiotowego odwołania wynika, iż w dniu 28 kwietnia 2005 r. Skarżący zwrócił się do Prezesa Sądu Rejonowego (...) z wnioskiem o udostępnienie mu danych osobowych pozwanych w 45 zakończonych i 9 będących w toku sprawach cywilnych rozpoznawanych przez Sąd Rejonowy (...). W uzasadnieniu swojego wniosku podał, iż wyrokiem opatrzonym w rygorem natychmiastowej wykonalności z dnia 22

kwietnia 2005 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Gc 179/04/04 Sąd Rejonowy (...) zasądził na jego rzecz od *Spółki1* kwotę 19848,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 1999 r. oraz kosztami procesowymi w kwocie 2415 zł. Według Skarżącego *Spółka1* nie posiada żadnego majątku za wyjątkiem wierzytelności wobec osób, będących pozwanymi we wskazanych w jego wniosku sprawach, a co za tym idzie, dane tych osób są mu niezbędne do przeprowadzenia egzekucji z tych wierzytelności. Jako podstawę wniosku o udostępnienie danych Skarżący wskazał art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą.

Decyzją z dnia 10 maja 2005 r. wydaną w sprawie o sygn. Prez. Adm. 008-15/05 Prezes Sądu Rejonowego (...) odmówił Skarżącemu udostępnienia wnioskowanych przez niego danych osobowych, rozstrzygnięcie swoje opierając na treści art. 29 ust. 2 w zw. z art. 27 ust. 1 oraz art. 30 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych. Pouczył przy tym Skarżącego, że przysługuje mu prawo odwołania od tej decyzji do Generalnego Inspektora Ochrony danych Osobowych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Przedmiotowa decyzja zostało doręczona Skarżącemu w dniu 16 maja 2005 r.

W dniu 30 maja 2005 r. Skarżący złożył - zgodnie z otrzymanym pouczeniem - do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych za pośrednictwem Sądu Rejonowego (...) odwołanie od decyzji Prezesa Sądu Rejonowego (...). W odwołaniu tym Skarżący podniósł m.in., że wydana przez Prezesa Sądu Rejonowego (...) została wydana z naruszeniem art. 27 ust. 1 ustawy gdyż wnioskowane przez niego dane osobowe nie należą do kategorii danych szczególnie ochronionych. Skarżący wskazał także, że udostępnienie wnioskowanych przez niego danych osobowych powinno nastąpić na podstawie Art. 27 ust. 2 pkt 10 ustawy.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Na wstępie zauważyć należy, iż jedynym organem ochrony danych osobowych jest Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, który na podstawie upoważnienia wynikającego z ustawy jest uprawniony, a zarazem zobowiązany do podejmowania w drodze decyzji administracyjnej rozstrzygnięć w sprawach dotyczących ochrony danych osobowych. Zgodnie bowiem z art. 18 ust. 1 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w

drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności poprzez m.in. „(...) udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2)”. Powyższe stanowisko potwierdził również Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 19 kwietnia 2000 r. sygn. akt II SA 2619/99 wskazał, iż „(...) decyzję w sprawie udostępnienia danych osobowych, objętych prawną ochroną, podejmuje Generalny Inspektor Danych Osobowych, a nie administrator (posiadacz) tych danych (...)”. NSA stwierdził także, iż zawarte w przepisie art. 22 ustawy odesłanie do przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) odnosi się wyłącznie do postępowania prowadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, a nie przez administratora danych, „(...) gdyż art. 22 ustawy nie znalazł się w jej przepisach ogólnych, mających zastosowanie do całego aktu normatywnego, lecz w rozdziale 2 poświęconym wyłącznie Generalnemu Inspektorowi (...)”.

Odnosząc się natomiast do wniosku Skarżącego, uznać należy, iż odmowa udostępnienia Skarżącemu wskazanych przez niego danych osobowych jest w pełni uzasadniona. Wskazać w szczególności trzeba, iż w myśl art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Stosownie natomiast do przepisu art. 913 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, wierzyciel może żądać wyjawienia majątku dłużnika przed wszczęciem egzekucji, jeżeli uprawdopodobni, że nie uzyska zaspokojenia w pełni swej należności ze znanego mu majątku albo z przypadających dłużnikowi bieżących świadczeń okresowych za okres sześciu miesięcy. Wniosek o nakazanie dłużnikowi wyjawienia majątku składa się w sądzie właściwości ogólnej dłużnika (art. 914 § 1 Kpc). Do wniosku należy dołączyć tytuł wykonawczy i inne dokumenty uzasadniające obowiązek dłużnika wyjawienia majątku (art. 914 § 2 Kpc). Z powołanych przepisów jednoznacznie wynika, że wierzycielowi przysługuje w trybie art. 914 Kpc, środek egzekucyjny, mający na celu uzyskanie od dłużnika informacji o jego majątku, ale jedynie w drodze określonej przepisami Kpc, wierzyciel może zwrócić się do sądu ze stosownym wnioskiem i to sąd zobowiązuje dłużnika do złożenia wykazu majątku.

Warto podkreślić, iż uzyskanie od dłużnika informacji o jego majątku, może również nastąpić na podstawie art. 761-762 i 801 Kpc. Zgodnie z art. 761 § 1 Kpc, organ egzekucyjny może żądać od uczestników postępowania złożenia wyjaśnień oraz zasięgać od organów administracji publicznej, organów wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej, organów podatkowych, organów rentowych, banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-

kredytowych, przedsiębiorstw maklerskich, organów spółdzielni mieszkaniowych, zarządów wspólnot mieszkaniowych oraz innych podmiotów zarządzających mieszkaniami i lokalami użytkowymi, jak również innych instytucji i osób nieuczestniczących w postępowaniu informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji. Natomiast, na podstawie art. 801 Kpc, jeśli wierzyciel lub sąd zarządzający z urzędu przeprowadzenie egzekucji albo uprawniony organ żądający przeprowadzenia egzekucji nie może wskazywać przedmiotów służących do zaspokojenia wierzyciela, komornik wezwie dłużnika do złożenia wyjaśnień.

Mając na względzie przytoczone wyżej przepisy stwierdzić zatem należy, iż udostępnienie Skarżącemu wnioskowanych przez niego danych osobowych nie tylko nie znajdowałoby uzasadnienia w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, ale wręcz doprowadziłoby do obejścia ww. przepisów postępowania egzekucyjnego.

Zauważyć także trzeba, że strony i uczestnicy postępowania oraz inne osoby nie mające uprawnień procesowych mogą przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy lub wyciągi z tych akt, jak również wnosić o udostępnienie zgromadzonych w nich dokumentów, na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1987 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 218 z późn. zm.). Podjęcie decyzji w tym przedmiocie należy jednakże wyłącznie do przewodniczącego wydziału, przewodniczącego posiedzenia lub sędziego sprawozdawcy. Generalny Inspektor nie jest natomiast uprawniony do wydania rozstrzygnięcia w tym zakresie. Nie posiada również kompetencji do weryfikacji podjętych przez organy sądowe postanowień. Takie stanowisko zajął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00) stwierdzając m.in.: iż „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami.”

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne

rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).